

[Ministeren for skatter og afgifter]

været den mulighed for en smidig administration, som man har efter gældende lov. Men da hr. Bernhard Baunsgaard ikke er her, så er det jo nytteløst at forsøge at forklare hr. Bernhard Baunsgaard handlingsforløbet i den sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af købeloven. (Forbruger køb).

(Lovforslag nr. L 119. Fremsat 15/12 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

I 1975 afgav forbrugerkommissionen sin betænkning nr. 3 om forbrugerens retsstilling og retsbeskyttelse. Der var fuld enighed mellem forbrugerrepræsentanter og repræsentanter for erhvervslivet om behovet for yderligere retsbeskyttelse for forbrugeren ved forbrugerkøb. Et udvalg under justitsministeriet, købelovsudvalget, har udarbejdet en betænkning på baggrund heraf. Der ligger således et stort forarbejde før udarbejdelsen af dette lovforslag om ændring af købeloven, omhandlende forbrugerkøb.

De lande, vi i almindelighed sammenligner os med på det forbrugerpolitiske område, er Norge og Sverige. Disse lande indførte allerede i 1973 og 1974 forbrugerbeskyttende regler, og da vi jo nu er nået til 1979, håber jeg, at også Danmark kommer med via dette lovforslag.

Lovforslagets formål er at styrke forbrugerens retsstilling i forbrugerkøb. Hovedpunkterne i forslaget er, at forbrugeren ikke må stilles ringere end efter de almindeligt gældende regler. Sælgeren må således ikke ved salg af varer af en vis værdi oprette standardkontrakter eller lave aftaler, der begrænser forbrugerens adgang til at hæve købet eller kræve afslag i købesummen i tilfælde af mangler eller for sen levering. Det forekommer ikke sjældent i dag, at der sælges varer på standardkontrakter. Derfor finder jeg, at der er behov for en forbrugerbeskyttende lovgivning på dette område.

Forslaget starter med nogle ændringer i den eksisterende købelov, der indebærer, at disse paragraffer ikke må fraviges til skade for forbrugeren. Den definition af forbrugerkøb, der står i forslaget, svarer til den definition, vi vedtog i dørsalgsloven.

Jeg mener, det er et rimeligt krav, at forbrugerne oplyses om de varer, de køber. Det er meget almindeligt i vor tid, at en del oplysninger om varer gives af producenten eller grossisten gennem annoncer el. lign. Hvis der er givet fejlagtige oplysninger, må forbrugeren have ret til at gøre krav gældende. Imidlertid har forbrugeren sjældent mulighed for at gå til tidligere salgslid, hvorfor der indføres en ret til at gøre krav gældende over for sælgeren.

I tilfælde af mangler ved køb af en vare kan køberen ifølge lovforslaget kræve mangelen afhjulpet eller kræve annullering af købet. Ved artsbestemt køb kan sælgeren opfylde sin afhjælpningspligt ved at foretage omlevering. Bliver mangelen ikke afhjulpet, har køberen ret til at tilbageholde et beløb svarende til, hvad det ville koste at afhjælpe mangelen. Har man imidlertid som køber anmeldt en mangel og sælgeren tilbyder at overholde at afhjælpe mangelen, så er køberen pligtig til at acceptere dette og ikke kræve købet ophævet.

§ 72 omhandler købesummen, og jeg kan nok på forbrugernes vegne være lidt betænkelig ved, at i tilfælde af, at prisen eller dens fastsættelse ikke fremgår af aftalen, skal forbrugeren betale, hvad der anses for rimeligt. Der kan være forskel på, hvad »man« anser for rimeligt, men det kan vi jo diskutere i udvalget.

Lovforslaget er en forbedring i forhold til de nugældende regler, og vi ser meget gerne